

عنوان مقاله:

ارزیابی محلات شهری از منظر تطابق با اصول توسعه مبتنی بر حملونقل همگانی نمونه مورد مطالعه: کوی نصر تهران

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 27، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محیا آزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه تهران

شهاب الدین کرمانشاهی - استادیار دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

مریم مومنی - کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر رویکرد توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی در توسعه شهری و منطقه ای در جهان مورد توجه بوده است. هرچند در عنوان این رویکرد به واژه حمل و نقل همگانی تاکید شده، تنها وجود سیستم های سریع حمل و نقل همگانی و مجاورت توسعه با آن ها کافی نیست. در این مطالعه، اصول و سنجه های مکمل حمل و نقل همگانی در رویکرد توسعه مبتنی بر این نوع حمل و نقل شامل: تغییر نگرش در طراحی، فشردگی، تراکم جمعیتی، اختلاط کاربری، شبکه خیابان های متصل به یکدیگر، شبکه دوچرخه سواری، و شبکه پیاده روی بررسی و روش ارزیابی توسعه ها از منظر این رویکرد، که از سوی موسسه بین المللی سیاست گذاری حمل و نقل و توسعه انتشار یافته، شرح داده شده است. با توجه به تفاوت ساختار کالبدی، اقتصادی، و اجتماعی موجود در خاستگاه رویکرد مورد استفاده در این مطالعه و شرایط شهرهای ایران، سنجه های این روش ارزیابی بررسی شده اند. همچنین، برای روشن شدن نحوه کاربرد روش پیشنهادی در محله کوی نصر، اطلاعات مرتبط با هریک از سنجه های یادشده به صورت میدانی و اسنادی جمع آوری و نتایج تحلیل شده است. بر اساس نتایج به دست آمده، از منظر رویکرد توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی، محله کوی نصر کمتر از نصف امتیاز کامل را کسب کرده است و شرایط قابل قبولی ندارد. این محله هرچند از نظر تراکم جمعیتی و فشردگی مناسب است، کیفیت شبکه پیاده روی و دوچرخه سواری آن با شرایط مطلوب فاصله زیادی دارد. روش مورد استفاده در این مطالعه پس از بومی سازی جزئیات سنجه های ارزیابی، برای سایر محلات شهری در ایران نیز می تواند استفاده شود.

کلمات کلیدی:

توسعه مبتنی بر حملونقل همگانی، سنجههای ارزیابی، شبکه پیادهروی، اختلاط کاربری، تغییر نگرش در طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304433>

